

Τριώδιον Κατανυκτικόν

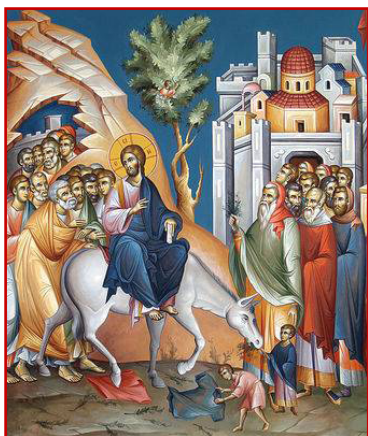
Ένα Πνευματικό Ταξίδι
πρὸς τὸ **Τέλος** τοῦ **παλαιοῦ**
καὶ τὴν **Ἀρχή** τοῦ **Νέου**

■ † Κυριακή τῶν Βαΐων

Τὸ Ὡσαννά... καὶ ὁ Σταυρωμένος Βασιλιάς*

Θεολογική καὶ κοινωνική προσέγγιση

Κυριακή τῶν Βαΐων σήμερα καὶ ὁδεύ-
ουμε βαθμηδὸν πρὸς τὴν Μεγάλη
Ἑορτὴ τοῦ Πάσχα.

Ἡ Ἐκκλησία μὲ πολλοὺς τρόπους μᾶς
μυσταγωγεῖ στὸ Μυστήριό τῆς Ὁρθοδό-
ξου Πίστεως, εἰσάγοντάς μας στὴν Με-
γάλη Ἑβδομάδα.

Λόγος βιβλικὸς καὶ πατερικὸς, εἰκόνα
ἀναγωγική, ποίηση λυρική, ὕμνος κατα-
νυκτικὸς, μέλος ἐναρμόνιο, χρωματικὸ
καὶ διατονικὸ, ὕφος συσταλτικὸ καὶ δια-
σταλτικὸ, συμβολισμοὶ καὶ παραβολὲς γιὰ

τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐνεστῶσα καὶ τὴν ἀναμενόμενη, ἐμπλουτίζου-
ν τὴν λατρεία μας.

Καὶ στὸ κέντρο τῆς ἱερῆς Συναγωγῆς, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Σω-
τήρας μας Χριστός, ὁ Ὅποιος μπορεῖ νὰ εἰσέρχεται μὲ ἐπευφημίες σή-
μερα στὰ Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀρνηθεῖ σὲ λίγες ἡμέρες τὴν χλεύη
καὶ θὰ ὁδεύσει ἐκουσίως πρὸς τὸ **Πάθος**.

* * *

Χρειαζόμαστε ὅμως καὶ ἡ δική μας μικρὴ συμβολή, ὥστε νὰ μὴν παρέλ-
θει καὶ ὁ φετινὸς ἑορτασμὸς σὰν ἓνα καλὸ ἔθιμο, χωρὶς γεύση καὶ ἐμπει-
ρία πνευματική.

Καὶ εὐλόγα τίθεται τὸ ἐρώτημα: **Τί** ἑορτάζουμε σήμερα;... **Διότι**,
φαινομενικὰ ἔχουμε μία θριαμβευτικὴ εἴσοδο στὴν πόλη τῶν Ἱεροσο-
λύμων ἐνὸς ἐπικείμενου Βασιλιᾶ, ὁ Ὅποιος ποτὲ δὲν θὰ ἐνθρονισθεῖ. **Ἡ**
μᾶλλον, ὁ Θρόνος ποῦ Τὸν περιμένει, εἶναι ὁ Σταυρός.

Στην σημερινή ευαγγελική περικοπή (Ιωάν. β' 1-18) περιγράφεται άφενδς ή άλειψη του Κυρίου με ακριβδ μύρο από την Μαρία, αδελφή του Λαζάρου, και άφετέρου ή πανηγυρική Εϊσοδός Του στα Ίεροσόλυμα. Πράγματι, μετά την Άνάσταση του Λαζάρου ο ένθουσιασμός του ισραηλιτικού λαου μεγάλωνε, ένω παράλληλα ένισχυόταν ο φθόνος τών θρησκευτικών άρχόντων κατά του Ίησου. Το ξεσπασμα του λαου κορυφώνεται έξι ήμέρες πριν από το έβραϊκό Πάσχα. **Ο** Χριστός εισέρχεται στα Ίεροσόλυμα και πολλοί άνθρωποι, όταν κατάλαβαν την παρουσία Του, πήραν κλαδιά φοινικιάς και βγήκαν από την πόλη να τον προύπαντήσουν, κραυγάζοντας: **«Δόξα στον Θεό!... Εύλογημένος αυτός που έρχεται σταλμένος από τον Κύριο! Εύλογημένος ο βασιλιάς του Ίσραήλ!...»**.

Το παράδοξο όμως είναι, ότι ο Βασιλέας-Χριστός δέν ίπνέυει μεγαλοπρεπές άλογο και δέν ακολουθεϊται από όπλισμένους στρατιώτες. **Κάθεται πάνω σε γαϊδουράκι και συνοδεύεται από μικρά παιδιά, που και εκείνα φωνάζουν: «Ωσαννά», σῶσε μας. Και έχουν έμπιστοσύνη τα παιδιά στον Κύριο, διότι ήταν Έκεϊνος που σε άλλη περίπτωση είχε πεί, ότι «έν δέν αλλάξετε και έν δέν γίνετε σαν τα παιδιά, δέν θα μπειτε στην Βασιλεία του Θεου» (Ματθ. η' 3).**

Όπότε, για όσους βλέπουν με διάκριση και σοφία, και αυτοί είναι έλάχιστοι, ή Βασιλεία που εισάγει ο Χριστός στον κόσμο δέν είναι βασιλεία έγκόσμια, αλλά Ουράνια. Δέν στηρίζεται στην δύναμη και το ξίφος, αλλά στην Αγάπη και τον Σταυρό. Δέν ύπηρετεϊται και δέν κατοικείται από σκληροτράχηλους στρατιώτες και μοχθηρούς ανθρώπους, αλλά από παιδιά με καθαρή και άδολη καρδιά και όσους μοιάζουν με αυτά. Τις αλήθειες αυτές στην άρχή δέν μπόρεσαν να καταλάβουν ούτε οι Μαθητές Του· όταν όμως άνυψώθηκε στην θεία Δόξα, τότε τις θυμήθηκαν.

Εϊναι επίσης αξιοπρόσεκτο το φαινόμενο του ευμετάβολου λαου, που ένω σήμερα ένθουσιωδώς ύποδέχεται τον Χριστό ως Μεσσία, σε λίγες ήμέρες θα κραυγάζει: «Άρον άρον σταύρωσον αυτόν».

Και αυτό συμβαίνει για δύο κυρίως λόγους: ● Πρώτον, ο ισραηλιτικός λαός περίμενε τον Χριστό ως έγκόσμιο βασιλέα, που θα τον άπάλλασσε από την δουλεία τών Ρωμαίων. Όταν όμως άρχισαν να διαψεύδονται οι προσδοκίες του, τον ένθουσιασμό άντικατέστησε ή απογοήτευση και την απογοήτευση διαδέχθηκε ή όργή. ● Δεύτερον, ο λαός είχε έπιφανειακή θρησκευτικότητα. Ήταν έγκλωβισμένος στην τυπική τήρηση του Μωσαϊκού Νόμου και δέν μπορούσε να διακρίνει το βάθος του ευαγγελικού μηνύματος. Υπήρξε ουσιαστικά άποίμαντος και πνευματικά άπαιδευτος. ● Υπάρχει όμως και ένας τρίτος και σημαντικότερος λόγος, που συνέβαλε στην άλλαγή του κλίματος. Η άπογοήτευση

καὶ ἡ ἐξωτερικὴ θρησκευτικὴ τοῦ λαοῦ διευκόλυναν τὴν στοχοθεσία τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων. **Αὐτοὶ** μόλις διαπίστωσαν, ὅτι ὁ κόσμος ἔτρεξε πίσω ἀπὸ τὸν Χριστό, ἔθεσαν σὲ ἐφαρμογὴ τὸ *σχέδιό* τους. **Διαβάλλοντες** τὸ ἔργο Του καὶ διαστρέφοντας τὴν ἀλήθεια, κατάρθωσαν σὲ λίγες μόνο ἡμέρες νὰ τὸν παρασύρουν μὲ τὸ μέρος τους.

Γι' αὐτὸ σὲ κάθε ἐποχὴ χρειάζεται ὁ λαὸς νὰ ἔχει *μόρφωση* «κατὰ Θεόν», γυμνασμένες πνευματικὲς αἰσθήσεις, καθαρὴ καρδιὰ καὶ φωτισμένο νοῦ. **Τότε** «δὲν θὰ ἄγεται καὶ δὲν θὰ φέρεται» ἀπὸ διεφθαρμένους πολιτικοὺς ἡγέτες καὶ ἐκκλησιαστικοὺς ποιμένες μὲ ἐγκόσμιες βλέψεις. **Θὰ** ἀκολουθεῖ τὸν Χριστὸ μὲ κλάδους βαΐων (τὶς ἀρετὲς) μέχρι τὸν **Σταυρὸ** καὶ ἔτσι θὰ μετέχει καὶ στὴν χαρὰ τῆς **Ἀναστάσεως**. **Θὰ** ἀναγνωρίζει τὴν δύναμη τῆς ἀγάπης τοῦ Σταυρωμένου Βασιλιᾶ καὶ θὰ Τὸν μιμεῖται στὴν ζωὴ του, μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται...

(*) Πρωτ. Βασιλείου Ἰ. Καλλιακμάνη, «Μαθητεύοντας στὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς», ἐκδόσεις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, 2011. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.